

VEREENIGING VAN PRACTICI te Birmingham opgericht in 1885 door enkele geneesheeren met het doel hun belangen te ondersteunen en te beschermen, de bevordering van de eerlijke uitoefening van hun beroep, het tegengaan van onwettige handelingen, het geven van advies aan en zoo noodig het verdedigen van haar leden, die gerechtelijk vervolgd worden wegens fouten in de uitoefening van hun beroep, bleek een goede daad te zijn. In 1892 bedroeg het ledenaantal reeds 2453 en werd de zetel naar Londen verplaatst. De vergaderingen werden af en toe in de provincie gehouden, dit jaar te Birmingham, waar bleek, dat meer dan 10000 leden waren aangesloten. De voorzitter Sir CHARLES BALLANCE zegt, dat dit aantal zeker 18000 moet worden en dat het dit ook zal worden, omdat het lidmaatschap niet alleen hem zelf beschermt doch ook zijn collega's; het is een verraad niet tot de „Union” te behooren. Zoowel ambtenaren als practici zijn op hun plaats, vooral voor de ambtenaren is de laatste jaren veel verkregen. De financiële positie is zeer sterk, bezittingen 9000 pond, garantie over de 13000 pond.

Het verzoek van tandartsen om lid te worden werd met groote meeraerheid verworpen.

MISNOEGEN aan het Ministerie van Gezondheid wordt te kennen gegeven over de door te voeren bezuiniging, n.l. om de arbeiderswoningen tot een minimum terug te brengen, het verlagen van de salarissen der artsen met 10 pCt.. Men beschouwt dit laatste als contractbreuk, zooals uit Carlisle wordt gemeld.

ROODVONK is in 1921 zeer veel voorgekomen te Londen. Dr. HAMER, de gezondheidsinspecteur, wijdt dit aan den drogen zomer in 1921 en aan het groote geboorteaantal in 1919 en 1920, welke kinderen dus niet immuun waren.

SLACHTEN IN DE ABATOIRS behoort ook wetenschappelijk te geschieden, zooals Sir WILLIAM COLLINS in zijn iste college over dit punt op 12 October heeft ingeleid.

ENCEPHALITIS kwam in Engeland in 1919—1920 in 1300 gevallen voor. In het rapport van het departement van gezondheid laat men het voorkomen, of men met een *nieuwe* ziekte te doen heeft. Eveneens beschouwt men de slaapziekte bij honden en katten en de hikziekte als „nieuwe” ziekten. Alle 3 zijn van een neuro-toxisch karakter, doch onafhankelijk van elkaar. Als het waar is, dat het virus van de influenza filtreerbaar is en een neuro-toxine, dan kunnen al deze ziekten tot een zelfde vergift teruggevoerd worden, dat door de mindere of grootere virulentie nu eens het eene, dan weer het andere orgaan aantast. De kleine haemorrhagieën rondom de bloedvaatjes in de longen in gevallen van influenza — in de hersenen in gevallen van encephalitis — kunnen wijzen op een primaire vergiftiging van het sympathische zenuwstelsel.

GESLACHTSZIEKTEN. — Dr. KENNETT WALKER wijdt in de *Medical Officer* een artikel aan de groote waarde van wettelijke bepalingen voor gedwongen voortgezette behandeling.

Dank zij de propaganda en voorlichting van het publiek kwamen er in 1920 in Engeland en Wales 1489000 consulten, waarbij die van 105000 nieuwe patiënten, in 1921 was dit 1653000 consulten en 84000 nieuwe patiënten. Ongeveer 50 pCt. blijft weg, vóórdat algeheele genezing is ingetreden.

Bij een *wettelijke* regeling kan men het volgende systeem volgen:

- a. het opsporen van de besmetten;
- b. er voor zorgen, dat zij een voldoende behandeling krijgen en onder behandeling blijven, totdat zij genezen zijn of niet meer besmettelijk.

Deze 2 voorwaarden zijn te vervullen door:

A. de *verplichting* om een arts te raadplegen, zoodra men bemerkt, dat hij of zij besmet is.

B. *Verplichte* aangifte door den arts bij den plaatselijken gezondheidsdienst.